

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Prezydium Sejmu na podstawie art. 33 regulaminu Sejmu wnosi projekt uchwały:

- w rocznicę apogeum zbrodni ludobójstwa na Wołyniu na ludności polskiej oraz pacyfikacji Michniowa.

Projekt przedstawia Wicemarszałek Sejmu Piotr Zgorzelski.

MARSZAŁEK SEJMU

Szymon Hołownia

Uchwała
Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej
z dnia 2024 r.
w rocznicę apogeum zbrodni ludobójstwa na Wołyniu na ludności polskiej
oraz pacyfikacji Michniowa

W kolejną rocznicę Krwawej Niedzieli na Kresach Wschodnich my, posłowie na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, apelujemy o pamięć o ofiarach bestialskiego ludobójstwa. W czasie II wojny światowej wydano na Polaków wyrok wykonany przez oddziały ukraińskich nacjonalistów oraz niemieckiego okupanta w setkach polskich wsi, których symbolem jest wieś Michniów w województwie świętokrzyskim.

Eksterminacyjna polityka okupantów wobec narodu polskiego rozpoczęła się niemal z dniem wybuchu II wojny światowej. Już we wrześniu 1939 r. bez jakiegokolwiek związku z działaniami wojennymi Niemcy najeźdźcy spalili 476 polskich wsi, a do czasu utworzenia w październiku tego roku Generalnego Gubernatorstwa zamordowano 16 336 osób, w większości mieszkańców wsi. Już we wrześniu 1939 r. ukraińskie bojówki mordowały cywilnych uchodźców z zachodniej i centralnej Polski, a także polskich żołnierzy. Na zajętych we wrześniu 1939 r. przez Armię Czerwoną ziemiach II Rzeczypospolitej w czterech falach deportacji wywieziono w głąb Związku Sowieckiego około miliona polskich obywateli.

Mieszkańcy Kresów Rzeczypospolitej Polskiej stali się w czasie II wojny światowej ofiarami ludobójstwa przeprowadzanego przez ukraińskich nacjonalistów. Wśród tych ofiar było około 200 tysięcy osób narodowości polskiej. Wsie zamieszkałe przez Polaków były równane z ziemią, a ich mieszkańcy - bestialsko mordowani. Miejsca ich wiecznego spoczynku do tej pory nie są znane, a ich pamięć - godnie uczczona.

Symbolem losów polskich wsi pod okupacją niemiecką jest spacyfikowana w dniach 12 i 13 lipca 1943 r. wieś Michniów w Górach Świętokrzyskich. Tu jak w soczewce skupiły się wszelkie formy represji stosowanych przez okupanta wobec mieszkańców polskich wiosek za ich przywiązanie do polskości, wolności i niepodległości. Wieś została doszczętnie spalona, a jej mieszkańcy - zabici lub spaleni żywcem. Ci, którzy przeżyli, zostali wywiezieni do obozów koncentracyjnych lub na roboty przymusowe.

Ogrom ofiar, które poniosła w czasie II wojny światowej polska wieś, domaga się ciągłego przypominania i najwyższego szacunku. Jednak „nie o zemstę, lecz o pamięć wołają ofiary”, dlatego Sejm Rzeczypospolitej Polskiej składa hołd pomordowanym podczas apogeum ludobójstwa na Wołyniu.